

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2013. március hó 25. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A személy elleni erőszakos cselekménnyel fenyegetve elkövetett zaklatás vétsége és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2012. évi november hó 20. napján kihirdetett 3.Bf.2314/2011/9. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a Kazincbarcikai Városi Bíróság ítéletét 2011. évi szeptember hó 20. napján hirdette ki.

A harmadfokú eljárásban 10.020 (Tízezer-húsz) Ft bűnügyi költség merült fel, mely az állam terhén marad.

I n d o k o l á s :

A Kazincbarcikai Városi Bíróság 2011. szeptember hó 20. napján kihirdetett 12.B.525/2010/23. sz. ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki zaklatás vétségében (Btk. 176/A. § (2) bekezdésének a) pontja) és 2 rb. garázdaság vétségében (Btk. 271. § (1) bekezdés).

Ezért őt halmazati büntetésül 100 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, 1 napi tétel összegét 2.500 Ft-ban állapította meg. Kimondta, hogy az így kiszabott 250.000 Ft pénzbüntetést meg nem fizetés esetén 2.500 forintonként kell egy-egy napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre átváltoztatni.

Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 43.010 Ft bűnügyi költség megfizetésére az állam részére.

A Miskolci Törvényszék 2012. november 20. napján meghozott 3.Bf.2314/2011/9. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtatta meg, hogy a vádlottat az ellene zaklatás vétsége és 2 rb. garázdaság vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

A rongálás szabálysértése (tényállás 2. pontja) és a garázdaság szabálysértése (tényállás 3. pontja) miatt indult eljárást megszüntette.

Kimondta, hogy az elsőfokú eljárás során felmerült 43.010 Ft és a másodfokú eljárásban felmerült 26.710 Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

A másodfokú bíróság ítélete ellen a tárgyaláson jelen lévő ügyész fellebbezést jelentett be, későbbiekben írásban bejelentett fellebbezésében is azonban a fellebbezés irányát nem jelölte meg és azt sem, hogy a vádlott terhére fellebbez-ett.

A vádlott és a védő az ítéletet tudomásul vették.

A fellebbviteli főügyészség a bejelentett ügyési fellebbezést módosítással, a vádlott terhére, 2 rb. garázdaság vétségében való bűnösségének megállapítása, büntetés kiszabása, valamint a zaklatás vétsége tárgyában hozott felmentő rendelkezés indokolásának kiegészítése céljából tartotta fenn.

Indítványozta a fellebbviteli főügyészség, hogy az ítélet tábla a másodfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül és a vádlott bűnösségét állapítsa meg 2 rb. garázdaság vétségében, amellyel együtt a garázdaság és a rongálás szabálysértéseinek elbírálására vonatkozó rendelkezéseket mellőzze, a zaklatás vétsége tárgyában hozott rendelkezések jogi indokolását egészítse ki, halmazati büntetésül a vádlottal szemben pénzbüntetést szabjon ki (az elkövetéskor hatályos törvény alkalmazásával a súlyosítási tilalom keretei között), kötelezze a vádlottat a bűnösség kimondásával zárult részek arányában a bűnügyi költség megfizetésére.

A Be. 386. § (1) bekezdés c) pontja alapján a bejelentett ügyési fellebbezés joghatályos.

Fentiek előrebocsátása után azonban az ítélet tábla szükségesnek véli a Be. 323. § (2) bekezdését felhívni, miszerint a fellebbezőnek meg kell jelölnie, hogy a határozat mely rendelkezését sérelmezi és a fellebbezés mire irányul. A fellebbezési ok téves megjelölése, vagy a fellebbezés egyébként téves volta miatt a fellebbezés érdemi elbírálását nem lehet megtagadni. Az ügyésznek meg kell jelölnie azt is, ha a vádlott terhére fellebbez (Be. 354. § (2) bekezdése).

Ha a vádlott terhére nem jelentettek be fellebbezést, érvényesül a súlyosítási tilalom.

A Debreceni Ítélet tábla a másodfokú bíróság ítéletét az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárással együtt a Be. 387. § (1), (2) és (4) bekezdései alapján teljes terjedelmében felülbírált és megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróságok a perrendi szabályok betartásával jártak el az ügyben.

A másodfokú eljárásban felvett bizonyítás eredményeképpen, a tárgyaláson megvizsgált bizonyítékok egyenkénti, valamint összességükben történő értékelését követően a törvényszék által rögzített tényállás hiányosságoktól mentes, megalapozott, ezáltal felülbírálatra alkalmas, így irányadó a harmadfokú eljárásban a Be. 388. § (1) bekezdése értelmében.

A tárgyaló ügyész nyilatkozatának tartalmára figyelemmel a Be. 354. § (1)-(3) bekezdései alkalmazásával súlyosítási tilalom védi a másodfokú bíróság döntését.

Az ügyészség a zaklatás vétsége miatti felmentő rendelkezést eleve nem kifogásolta, a 2 rb. garázdaság vétségében való bűnösség megállapítására pedig súlyosításra irányuló ügyési fellebbezés hiányában nincs lehetőség.

Egyetértett azonban az ítélőtábla a fellebbviteli főügyészség azon álláspontjával, hogy a zaklatás vétsége vonatkozásában hozott felmentő rendelkezésnél a jogi indokolás kiegészítése szükséges.

Az indulat hatása alatt elhangzott fenyegetés nem értékelhető félelemkeltő célzat által vezérelt magatartásként. (BH. 2011. évi 303. sz. jogeset.)

Helyesen mentette fel ugyanakkor a másodfokú bíróság a vádlottat az ellene a Btk. 176/A. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző zaklatás vétsége miatt emelt vád alól - a Be. 6. § (3) bekezdés a) pontja alapján, a Be. 331. § (1) bekezdése értelmében - bűncselekmény hiányában.

A Btk. 176/A. § (2) bekezdés a) pontja szerint a zaklatás vétségét az követi el, aki félelemkeltés céljából mást vagy rá tekintettel hozzátartozóját személy elleni erőszakos vagy közveszélyt okozó büntetendő cselekmény elkövetésével megfenyeget.

Helyesen helyezkedett arra az álláspontra a másodfokú bíróság, hogy a telefonhívás körülményeire, előzményeire, a vádlott és a volt férj közötti elmergesedett viszonyra, valamint arra is figyelemmel, miszerint a vádlott **...-val** személyesen nem találkozott, vele még személyesen sem beszélt, a vádlott oldaláról az indulat hatása alatt elhangzott fenyegetés nem értékelhető félelemkeltő célzat által vezérelt magatartásként.

Ehhez képest tehát a tényállás 1. pontjában részletezett cselekménnyel a vádlott a zaklatás vétségének törvényi tényállását nem merítette ki.

A másodfokú bíróság a 2 rb. garázdaság vétsége (Btk. 271. § (1) bekezdés) miatt emelt vád alól is felmentő rendelkezést hozott.

Ugyanakkor a tényállás 2. pontjában leírt magatartás kapcsán az Sztv. 157. § (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel tulajdon elleni szabálysértés elkövetését állapította meg, míg a 3. tényálláspontban leírt cselekvőség kapcsán az Sztv. 142/A. § (1) bekezdésébe ütköző garázdaság szabálysértésének az elkövetését rögzítette.

Az Sztv. 11. § (7) bekezdése értelmében azonban a cselekmény elkövetésétől számított 2 év elteltével nincs helye szabálysértési felelősségre vonásnak.

A vádlott 2009. május 18. napján és 2010. június 22. napján elkövetett szabálysértései vonatkozásában a cselekmény elévülését állapította meg fentiekre tekintettel a törvényszék, illetőleg az Sztv. 84. § (1) bekezdés g) pontja alapján a szabálysértési eljárásokat megszüntette.

A szabálysértések elbírálására a Be. 337. § (1) bekezdése alapján kerített sort.

A felmentő rendelkezésre és a szabálysértési eljárás megszüntetésére figyelemmel a Be. 339. § (1) bekezdése alapján az eljárás során felmerült teljes bűnügyi költség állam általi viseléséről határozott a másodfokon eljáró bíróság.

A súlyosítási tilalom okán az ítéltábla a Be. 397. § alapján a másodfokon eljáró törvényszék határozatát helybenhagyta.

A harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 398. § (3) bekezdéséből, illetőleg 339. § (1) bekezdéséből következik.

Debrecen, 2013. március 25.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: A Miskolci Törvényszék 3.Bf.2314/2011/9. sz. ítélete az ítéltábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2013. március 25.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke